When his master put תפילין on him

כשרבו הניח לו תפילין –

OVERVIEW

רבה בר רב שילא ruled that if the master put תפילין on his עבד כנעני, the עבד כנעני is freed. תוספות discusses the reason for this ruling.

תוספות negates a possible reason for this ruling:

רלא משום דלא מיעביד ליה איסורא דמברך עליהן ואיכא ברכה לבטלה – איסורא דמברך עליהן ואיכא ברכה לבטלה – עבד And the reason the עבד is freed is not because that master will not cause the עבד to transgress a prohibition; for the עבד is making a ברכה on the תפילין, and if he is not freed it is a עבדים in vain since מ"ע שהזמן for it is a מצות תפילין for it is a עבדים.¹ this reason is incorrect -

דהא סוכה לולב ושופר וכמה מצות עשה ^{2} שהנשים מברכות ^{2} דהא סוכה לולב ושופר וכמה מצות שופר מדר מדבר as well as many other מצות מצות (which are מצות that woman make a ברכה מדכה on these מדכה and it is not considered a ברכה לבטלה similarly by an ע"כ וt would not be a ברכה לבטלה if he made a ברכה הנחת תפילין - הנחת תפילין -

אלא משום דאין עבדים רגילים בתפילין ואי לאו דשחרריה לא הוה מנח ליה⁵:

But rather the reason why the עבדים is freed if רבו הניח לו תפילין is because עבדים are not accustomed to put on תפילין, and if it weren't the fact that the owner emancipated the עבד on the עבד.

<u>SUMMARY</u>

עבדים do not wear תפילין, therefore when the master dons עבדים on the עבד, this indicates that he freed him. Women make a מ"ע שהזמ"ג.

THINKING IT OVER

Why is it that (just) because עבדים are not רגיל בתפילין, we therefore assume that if neith that if, he (certainly) freed him?! ^{6}

¹ עבדים are obligated to only do those מצות which women are עבדים (these are מ"ע שאין הזמ"ג). See אידושין כט,א

² This may be alluding to ברכות ק"ש (and נמו"י). See נמו"י.

 $^{^3}$ Women are פטור from מ"ע שהז"ג (such as סוכה, לולב ושופר) and nevertheless they make a ברכה when performing these מצות.

⁴ See אמ"ה #115 that others distinguish between an אשה who has קדושת ישראל (and therefore can be מ"ע on מברך (who is lacking this קדושה, and therefore is not permitted to make a ברכה on a ברכה).

⁵ See 'Thinking it over'.

⁶ See אמ"ה # 117-20 and נח"מ.